

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2017/1155

(2017. gada 15. februāris),

ar kuru groza Deleģēto regulu (ES) Nr. 639/2014 attiecībā uz kontroles pasākumiem, kas saistīti ar kaņepju audzēšanu, dažiem noteikumiem par zaļo maksājumu, maksājumu gados jauniem lauksaimniekiem, kuri kontrolē juridisku personu, brīvprātīga saistītā atbalsta apjoma uz vienību aprēķināšanu, maksājumtiesību daļām un dažām paziņošanas prasībām, kas saistītas ar vienotā platībmaksājuma shēmu un brīvprātīgu saistīto atbalstu, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1307/2013 X pielikumu

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 35. panta 2. un 3. punktu, 44. panta 5. punkta b) apakšpunktu, 46. panta 9. punkta a) un c) apakšpunktu, 50. panta 11. punktu, 52. panta 9. punkta a) apakšpunktu un 67. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 35. panta 3. punktu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz to, ka maksājumu piešķiršanas priekšnoteikums ir konkrētu kaņepju šķirņu sertificētu sēklu izmantošana, un izklāsta kaņepju šķirņu noteikšanas un minētās regulas 32. panta 6. punktā norādītā tetrahidrokanabinola satura ("THC saturs") verifikācijas procedūru. Patlaban Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 ⁽²⁾ 9. pantā ir paredzēts tikai pienākums izmantot tādu šķirņu sēklas, kas uzskaitītas "Lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējā katalogā", un izmantot sēklas, kas sertificētas saskaņā ar Padomes Direktīvu 2002/57/EK ⁽³⁾. Noteikumi par kaņepju šķirņu noteikšanu un to THC satura verifikāciju, kas patlaban izklāstīti Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 809/2014 ⁽⁴⁾ 45. pantā un minētās regulas pielikumā, būtu jāiekļauj Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 9. pantā.
- (2) Noteikumi par kaņepju šķirņu noteikšanu un THC satura verifikāciju pamatojas uz pieņēmumu, ka kaņepes audzē kā galveno kultūru, taču tie nav pilnībā piemēroti kaņepēm, kuras audzē kā starpkultūru. Tā kā pēdējā minētā audzēšanas metode ir izrādījusies piemērota rūpniecisko kaņepju audzēšanai un saderīga ar vides prasībām, ir lietderīgi pielāgot abus noteikumus, lai ņemtu vērā tādu kaņepju specifiku, kuras audzē kā starpkultūru. Šajā sakarībā ir lietderīgi arī sniegt definīciju, kas ir kaņepes, kuras audzē kā starpkultūru.

⁽¹⁾ OVL 347, 20.12.2013., 608. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 639/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar kuru groza minētās regulas X pielikumu (OV L 181, 20.6.2014., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīva 2002/57/EK par eļļas augu un šķiedraugu sēklu tirdzniecību (OV L 193, 20.7.2002., 74. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2014. gada 17. jūlija Īstenošanas regula (ES) Nr. 809/2014, ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, lauku attīstības pasākumiem un savstarpējo atbilstību (OV L 227, 31.7.2014., 69. lpp.).

- (3) Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 24. pantā ir paredzētas prasības, kas attiecas uz maksājumtiesību aktivizēšanu. Lai nepieļautu interpretācijas atšķirības, ir lietderīgi skaidri noteikt to, ka Regulas (ES) Nr. 1307/2013 31. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām arī maksājumtiesību daļa tiek uzskatīta par pilnībā aktivizētu. Tomēr būtu skaidri jānosaka, ka maksājumu aprēķina, pamatojoties uz atbilstošo daļu no atbalsttiesīga hektāra.
- (4) Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 38.–48. pantā ir paredzēti noteikumi, ar kuriem papildina noteikumus par zaļās saimniekošanas standarta praksēm, kas noteiktas Regulā (ES) Nr. 1307/2013. Pamatojoties uz pieredzi, kas gūta minēto prakšu piemērošanas pirmajā gadā, daži minēto noteikumu aspekti ir jāgroza, lai vienkāršotu zaļās saimniekošanas prakšu īstenošanu lauksaimniekiem un valstu pārvaldes iestādēm, vienlaikus saglabājot vai uzlabojot ietekmi uz vidi un klimatu. Konkrēti, izmaiņām būtu jāveicina darbības, kas norādītas secinājumos, kuri iekļauti starpposma pārskatā par ES bioloģiskās daudzveidības stratēģiju līdz 2020. gadam, un dotu iespēju panākt progresu tādā aspektā kā ar bioloģisko daudzveidību saistīti pasākumi, ko lauksaimniecības zemēs veic saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku⁽¹⁾.
- (5) Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 40. pantā izklāstītajos noteikumos par to, kā kultūru dažādošanas vajadzībām aprēķina dažādu kultūru īpatsvaru, kultūru dažādošanas laikposms ir noteikts, pamatojoties uz tradicionālām audzēšanas praksēm dalībvalstīs. Lai ņemtu vērā iespējamās klimatisko apstākļu atšķirības dalībvalsts teritorijā, ir lietderīgi atļaut dalībvalstīm noteikt dažādus laikposmus reģionālā vai apakšreģionālā līmenī. Dažos konkrētos gadījumos, kad nelielā platībā pastāv liela kultūru daudzveidība, būtu jāparedz iespēja deklarēt tās kā vienu jauktu kultūru, lai tādā veidā vienkāršotu audzēto kultūru deklarēšanu.
- (6) Attiecībā uz papuvē esošu zemi ir būtiski noteikt Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 45. panta 2. punktā minēto laikposmu, kurā nenotiek lauksaimnieciskā ražošana, lai nodrošinātu šādas zemes iedarbīgumu vides aspektā un nepieļautu iespējamus pārpratumus ar citām platībām, piemēram, zālājiem. Lai ņemtu vērā dažādos agroklimatiskos apstākļus visā Savienībā, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt šādu laikposmu tā, lai lauksaimnieki varētu līdz gada beigām atsākt galvenās kultūras audzēšanu. Lai sasniegtu vidiskā iedarbīguma mērķus un nepieļautu iespējamus pārpratumus ar citām platībām, šādam laikposmam tomēr nevajadzētu būt īsākam par sešiem mēnešiem.
- (7) Kad lauksaimnieki deklarē ekoloģiski nozīmīgas platības, tie saskaras ar neskaidrību par to, kā nošķirt dažādus ainavas elementus, kuri uzskaitīti Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 45. panta 4. punktā. Lai mazinātu šo neskaidrību, dalībvalstu iestādēm vienkāršotu shēmas pārvaldību un novērstu sarežģītību, ar ko lauksaimnieki saskaras, deklarējot ekoloģiski nozīmīgas platības, minētā noteikuma a) apakšpunktā nosauktie dzīvžogi un kokiem apaugušas joslas un minētā noteikuma c) apakšpunktā nosauktie rindā augošie koki būtu jāapvieno vienā grupā kā viena veida ainavas elementi, lai tiem būtu piemērojams viens izmēra limits. Turklāt to pašu iemeslu dēļ Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 45. panta 4. punkta d) apakšpunktā minētās platības būtu jāapvieno vienā grupā ar koku puduriem.
- (8) Kaut arī Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 51. apsvērumā noteikts, ka ainavas elementu maksimālie izmēri ir jānosaka, lai nodrošinātu to, ka attiecīgā platība ir galvenokārt lauksaimniecībā izmantojama platība, šādu izmēru limiti tomēr nedrīkstētu būt par tādu elementu izslēgšanas iemeslu, kas pārsniedz šos izmērus, bet ir vērtīgi bioloģiskās daudzveidības ziņā. Tālab platība, kuru varētu kvalificēt par ainavas elementu saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 45. panta 4. punktu, būtu jāaprēķina, ņemot vērā elementam noteikto maksimālo izmēru.
- (9) Ņemot vērā lielo ieguvumu, ko vides aspektā rada Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 45. panta 4. punkta piektajā daļā un 45. panta 5. punktā minētā krasta jeb piekrastes veģetācija, ir lietderīgi noteikt to, ka ekoloģiski nozīmīgu platību aprēķināšanā būtu jāņem vērā visa piekrastes veģetācija.
- (10) To pašu iemeslu dēļ, kas 7. un 8. apsvērumā minēti attiecībā uz Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 45. panta 4. punktu, laukmales, kas patlaban iekļautas minētā noteikuma e) apakšpunktā, būtu jāapvieno ar buferjoslām, kas iekļautas minētās regulas 45. panta 5. punktā, un attiecībā uz buferjoslām un laukmalēm būtu jānosaka viens

⁽¹⁾ COM(2015) 478 *final*, Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei "Starpposma pārskats par ES bioloģiskās daudzveidības stratēģiju līdz 2020. gadam".

izmēra limits. Šādam maksimālajam izmēram, kas noteikts buferjoslām un laukmalēm, būtu jāattiecas uz platību, kuru varētu kvalificēt par buferjoslām un laukmalēm atbilstīgi Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 45. panta 5. punktam. Lai lauksaimniekiem nodrošinātu maksimālu elastību, definīcija, kas attiecas uz buferjoslām pie LLVA 1, SMR 1 vai SMR 10, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ⁽¹⁾ II pielikumā, un laukmalēm, kas aizsargātas saskaņā ar LLVA 7, SMR 2 vai SMR 3, kas nosaukti minētajā pielikumā, būtu jāpapildina ar citām buferjoslām un laukmalēm, kas ir jebkādas joslas, kuras nav ietvertas šajās divās kategorijās, uz kurām attiecas savstarpējās atbilstības noteikumi.

- (11) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 2. punkta otrajā daļā ainavas elementus un buferjoslas, kas atrodas blakus aramzemei, ir atļauts uzskatīt par ekoloģiski nozīmīgām platībām. Lai maksimāli palielinātu ieguvumu, ko vides aspektā rada Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 45. panta 4. un 5. punktā minētie ainavas elementi un buferjoslas, un veicinātu vēl citu elementu aizsardzību un uzturēšanu, šis noteikums būtu jāpapildina ar noteikumiem, kas nodrošina elastību, ņemot vērā citus vides aspektā vērtīgus elementus, kuri atbilst šo ekoloģiski nozīmīgo platību veidu definīcijai, bet neatrodas blakus saimniecības aramzemei. Tāpēc gadījumos, kad buferjosla un laukmale vai ainavas elements ir blakus ekoloģiski nozīmīgai platībai, kas atrodas tieši blakus saimniecības aramzemei, arī šāda buferjosla un laukmale vai ainavas elements būtu jāatzīst par ekoloģiski nozīmīgu platību.
- (12) Tādu pašu iemeslu dēļ, kā 7. un 8. apsvērumā minēts attiecībā uz Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 45. panta 4. punktu, maksimālajiem izmēriem, kuri noteikti atbalsttiesīgo hektāru joslām gar mežmalām, uz ko norādīts minētās regulas 45. panta 7. punktā, būtu jāattiecas uz platību, kuru var kvalificēt par šādām joslām atbilstīgi minētajam noteikumam.
- (13) Ievērojot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 2. punkta pirmās daļas g) apakšpunkta noteikumus, ir lietderīgi konkretizēt, ka prasības attiecībā uz minerālmēsļu un/vai augu aizsardzības līdzekļu lietošanu ir lietderīgi noteikt tikai tad, ja šādi līdzekļi ir atļauti.
- (14) Pašreizējais starpkultūru un zaļā seguma sēšanas termiņš, kas noteikts Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 45. panta 9. punktā, ne vienmēr atbilst agronomiskajiem un klimatiskajiem apstākļiem. Lai labāk sasniegtu šā ekoloģiski nozīmīgās platības veida mērķus vides aspektā, ir lietderīgi starpkultūru un zaļā seguma sēšanas termiņu aizstāt ar minimālo laikposmu, kurā jāsauglabā platības, ko aizņem starpkultūras un zaļais segums. Lai nodrošinātu elastību, kas vajadzīga, lai ņemtu vērā sezonālus laikapstākļus, būtu jāatļauj dalībvalstīm noteikt minēto laikposmu vispiemērotākajā ģeogrāfiskajā līmenī. Tā kā starpkultūru un zaļā seguma saglabāšana zemē ir būtisks faktors, lai nodrošinātu faktisku atlikušo nitrātu uzņemšanu un augsnes segumu laikā, kad platību neaizņem galvenā kultūra, minimālais laikposma ilgums tomēr būtu jānosaka Savienības līmenī. Lai nodrošinātu konsekveni ar interpretāciju par stiebrzāļu vai citu lopbarības zālaugu definīciju, kura noteikta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta i) apakšpunktā, vajadzētu paredzēt arī iespēju galvenajai kultūrai pasēt pākšaugus. Turklāt, lai nodrošinātu konsekveni starp līdzvērtīgām praksēm, par kurām uzņemas saistības, un sertifikācijas shēmām, kas minētas attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā, būtu jāsalāgo noteikumi par starpkultūru vai zaļā seguma kvalificēšanu par ekoloģiski nozīmīgām platībām.
- (15) Lai gan parasti par ekoloģiski nozīmīgām platībām būtu jākvalificē tikai platības, ko aizņem slāpekli piesaistošas kultūras, kuras sētas tīrsējā, ņemot vērā to, ka saskaņā ar tradicionālām audzēšanas metodēm šādi kultūraugi bieži tiek izsēti maisījumā ar citiem kultūraugiem, ir lietderīgi Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 45. panta 10. punktā atļaut to, ka arī platības, kas apsētas ar maisījumiem, var kvalificēt par ekoloģiski nozīmīgām platībām ar nosacījumu, ka šādos maisījumos ir nodrošināts slāpekli piesaistošu kultūraugu pārsvars. Turklāt, pamatojoties uz Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 45. panta 10. punkta pirmās daļas piemērošanā gūto pieredzi un ņemot vērā Padomes Direktīvas 91/676/EEK ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK ⁽³⁾ īstenošanu, ir lieki noteikt īpašus noteikumus par šo slāpekli piesaistošo kultūru atrašanās vietu. Tā vietā, nolūkā stiprināt dalībvalstu centienus novērst slāpekļa izskalošanās risku rudenī, būtu jāatļauj dalībvalstīm vajadzības

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīva 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

gadījumā noteikt papildu nosacījumus par slāpekli piesaistošām kultūrām. Turklāt, lai nodrošinātu konsekvenci starp līdzvērtīgām praksēm, par kurām uzņemas saistības, un sertifikācijas shēmām, kas minētas attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā, būtu jāsalāgo noteikumi par slāpekli piesaistošu kultūru platību kvalificēšanu par ekoloģiski nozīmīgām platībām.

- (16) Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 piemērošanā gūtā pieredze ir apliecinājusi, ka dažiem noteikumiem par ekoloģiski nozīmīgu platību veidiem, ieskaitot noteikumus par pļaušanu un noganišanu, ir jābūt vēl detalizētākiem attiecībā uz prasību neveikt ražošanu nolūkā sasniegt bioloģiskās daudzveidības mērķi un nodrošināt konsekvenci ar citiem kopējās lauksaimniecības politikas instrumentiem. Kas attiecas uz prasību "lauksaimnieciskā ražošana nenotiek", kura piemērojama Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 45. panta 2. punktā, 4. punkta e) apakšpunktā, 5. un 7. punktā minētajiem ekoloģiski nozīmīgo platību veidiem, būtu jākonkretizē, ka ražošana ir jāsaprot kā lauksaimnieciska darbība Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) punkta nozīmē, nevis plašākā – tās pašas regulas 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) un iii) punkta – nozīmē, un ka tā nedrīkstētu ietekmēt noteikumus par minimālo augsnes segumu saskaņā ar LLVA 4, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 II pielikumā. Turklāt, lai maksimāli palielinātu ieguvumus vides aspektā, būtu jāstimulē darbības, jo īpaši apputeksnēšanas veicināšana, kuras lauksaimnieki veic, lai aizsargātu un uzlabotu bioloģisko daudzveidību, kuru mērķis ir izveidot zaļo augsnes segumu un uz kurām attiecas, piemēram, agrovīdus un klimata saistības.
- (17) Ņemot vērā to, ka trīs galvenie platību veidi, ko lauksaimnieki Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta īstenošanas pirmajā gadā ir deklarējuši kā ekoloģiski nozīmīgas platības, ir platības, kuras ir vai varētu būt produktīvas, proti, papuvē esoša zeme, platības, ko aizņem starpkultūras vai zaļais segums, un platības, ko aizņem slāpekli piesaistošas kultūras, ir ļoti iespējams, ka ekoloģiski nozīmīgās platībās tiek lietoti augu aizsardzības līdzekļi. Lai aizsargātu un uzlabotu bioloģisko daudzveidību saskaņā ar zaļās saimniekošanas mērķiem, ir lietderīgi aizliegt augu aizsardzības līdzekļu lietošanu šādās ekoloģiski nozīmīgās platībās, kas ir vai varētu būt produktīvas: papuvē esoša zeme, tādās atbalsttiesīgo hektāru joslas gar mežmalām, kurās notiek ražošana, platības, ko aizņem starpkultūras vai zaļais segums, un platības, ko aizņem slāpekli piesaistošas kultūras. Ja platības, ko aizņem starpkultūras vai zaļais segums, ir izveidotas, galvenajai kultūrai pasējot zāli vai pākšaugus, šāds aizliegums samērīguma iemeslu dēļ būtu jāpiemēro no galvenās kultūras ražas novākšanas, lai tādā veidā nepieļautu nevēlamas sekas galvenās kultūras apsaimniekošanā. Lai nodrošinātu aizlieguma saskaņību ar parastajām agronomiskajām praksēm, nodrošinātu juridisko noteiktību un neradītu administratīvas grūtības lauksaimniekiem un valstu pārvaldes iestādēm, būtu jāprecizē, ka attiecībā uz pasējas platībām noteiktais aizliegums būtu jāpiemēro vismaz tādā minimālajā laikposmā, kas ir vienāds ar minimālo laikposmu, kurā ir jāsalābā platības, ko aizņem starpkultūras vai zaļais segums un kas izveidotas, iesējot kultūraugu maisījumu, vai arī līdz nākamās galvenās kultūras iesēšanai.
- (18) Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 49. pantā ir paredzēti noteikumi, saskaņā ar kuriem juridiskas personas var piekļūt Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 1. punktā paredzētajam maksājumam gados jauniem lauksaimniekiem. Pamatojoties uz Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 49. panta 3. punkta piemērošanā gūto pieredzi, būtu jāsniedz papildu skaidrojums par to, kā Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktā prasība interpretējama attiecībā uz brīdi, kad gados jaunajam lauksaimniekam, kurš reāli un ilgstoši kontrolē juridisku personu, ir jāatbilst vecuma limitam. Konkrēti, ir lietderīgi skaidri noteikt, ka gados jaunajam lauksaimniekam 40 gadu vecuma limitam ir jāatbilst tajā gadā, kad attiecīgā juridiskā persona, kuru kontrolē gados jaunais lauksaimnieks, pirmo reizi iesniedz pieteikumu saskaņā ar pamata maksājuma shēmu vai vienotā platībmaksājuma shēmu.
- (19) Saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 53. panta 2. punkta otro daļu brīvprātīga saistītā atbalsta apjoms uz vienību izriet no attiecības starp attiecīgajam pasākumam noteikto finansējumu un vai nu kvantitatīvo limitu, kas noteikts atbilstīgi 53. panta 2. punkta pirmajai daļai, vai arī hektāru vai dzīvnieku skaitu, par kuru attiecīgajā gadā ir tiesības pretendēt uz atbalstu. Ir lietderīgi pārformulēt minēto noteikumu tā, lai gadījumos, kad atbalsttiesīgo vienību skaits ir mazāks par kvantitatīvo limitu, dalībvalstis varētu noteikt tādu apjomu uz vienību, kas ietilpst diapazonā starp abām minētajām vērtībām.
- (20) Atbilstīgi Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 64. panta 5. punktam dalībvalstīm, kas piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 36. pantu, katru gadu līdz 1. septembrim ir jāpaziņo Komisijai kopējais hektāru skaits, ko lauksaimnieki deklarējuši saskaņā ar minēto shēmu. Tomēr katru gadu minētā informācija tiek detalizētāk paziņota Komisijai saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 809/2014 9. panta 1. punktu. Tāpēc Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 64. panta 5. punktu var svītrot.

- (21) Pamatojoties uz Komisijas pieredzi, kas gūta, pārvaldot paziņojumus, kurus saistībā ar zaļo saimniekošanu sniedz atbilstīgi Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 65. pantam, būtu jāizdara daži pielāgojumi attiecībā uz to saturu, arī attiecībā uz Deleģētajā regulā (ES) Nr. 639/2014 paredzētajiem zaļās saimniekošanas noteikumiem, kas grozīti ar šo regulu.
- (22) Saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 67. panta 2. punktu dalībvalstīm attiecībā uz katru saistīto atbalsta pasākumu un katru no attiecīgajiem konkrētajiem saimniekošanas veidiem vai konkrētajiem lauksaimniecības sektoriem ir jāpaziņo Komisijai saņēmēju kopējais skaits, piešķirto maksājumu kopējā summa, kā arī kopējā platība un kopējais dzīvnieku skaits, par kuru faktiski izmaksāts atbalsts.
- (23) No 2015. pieprasījumu gada saņēmēju kopējo skaitu un kopējo platību vai kopējo dzīvnieku skaitu, par kuru pieprasīts atbalsts un kurš noteikts attiecībā uz katru brīvprātīga saistītā atbalsta pasākumu, dalībvalstis paziņo saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 809/2014 9. panta 1. un 3. punktu. Turklāt no 2016. pieprasījumu gada to maksājumu summa, kas piešķirta katram saistītā atbalsta pasākumam, tiks iekļauta informācijas paziņojumos, kas dalībvalstīm jāsniedz saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 908/2014⁽¹⁾ 10. pantu. Tāpēc Deleģētās regulas (ES) 639/2014 67. panta 2. punkts būtu jāsvīturo.
- (24) Tāpēc Deleģētā regula (ES) Nr. 639/2014 būtu attiecīgi jāgroza.
- (25) Tā kā tiek grozīti daži Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 noteikumi par ekoloģiski nozīmīgu platību veidiem, ir jāizdara izmaiņas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 X pielikumā, proti, vajadzības gadījumā jāpielāgo ekoloģiski nozīmīgo platību veidu saraksts un atbilstošie koeficienti. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. apsvērumā ir uzsvērts tas, cik svarīgi ir tas, lai ekoloģiski nozīmīga platība tiktu noteikta saskaņotā veidā. Tāpēc pārreķina un svēruma koeficientiem, kas piemērojami līdzvērtīgām praksēm, vajadzētu būt saskanīgiem ar koeficientiem, kas piemērojami līdzīgām vai identiskām standarta praksēm. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un vienādu attieksmi pret lauksaimniekiem, būtu attiecīgi jāgroza Regulas (ES) Nr. 1307/2013 X pielikums.
- (26) Šai regulai būtu jāstājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas. Tā kā Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 49. panta 3. punkta konkrētējums un minētās regulas 53. panta 2. punkta otrās daļas pārformulējums atspoguļo minēto noteikumu interpretāciju, kāda tā ir kopš minētās regulas piemērošanas, ir lietderīgi tomēr noteikt, ka minētos grozījumus piemēro ar atpakaļejošu spēku. Ņemot vērā laiku, kas valsts iestādēm vajadzīgs, lai tās atjauninātu savus esošos administratīvos instrumentus un pietiekami savlaicīgi informētu lauksaimniekus par grozījumiem, kas zaļās saimniekošanas noteikumos izdarīti ar šo regulu, minētie grozījumi būtu jāpiemēro tikai atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz kalendārajiem gadiem, sākot ar 2018. gada 1. janvāri. Tomēr būtu jānodrošina dalībvalstīm iespēja piemērot tos atbalsta pieteikumiem par 2017. kalendāro gadu, vienlaikus paturot prātā, ka ikvienai izvēlei šajā sakarībā vajadzētu būt konsekventai no lauksaimnieku skatpunkta. Būtu jāparedz pienākums paziņot par būtiskām izmaiņām iepriekšējos paziņojumos, kuri attiecas uz minēto kalendāro gadu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Deleģētajā regulā (ES) Nr. 639/2014

Deleģēto regulu (ES) Nr. 639/2014 groza šādi:

- 1) regulas 9. pantu aizstāj ar šādu:

“9. pants

Kaņepes

1. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punkta piemērošanas vajadzībām platības, kuras izmanto kaņepju audzēšanai, ir atbalsttiesīgas tikai tad, ja izmanto tādu šķirņu sēklas, kas uzskaitītas “Lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējā katalogā” tā gada 15. martā, par kuru piešķirts maksājums, un publicētas saskaņā ar Padomes Direktīvas 2002/53/EK (*) 17. pantu. Sēklas ir sertificētas saskaņā ar Padomes Direktīvu 2002/57/EK (**).

(¹) Komisijas 2014. gada 6. augusta Īstenošanas regula (ES) Nr. 908/2014, ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz maksājumu aģentūrām un citām struktūrām, finanšu pārvaldību, grāmatojumu noskaidrošanu, noteikumiem par pārbaudēm, nodrošinājumu un pārredzamību (OV L 255, 28.8.2014., 59. lpp.).

2. Dalībvalstis izveido sistēmu, ko izmanto, lai noteiktu Δ 9-tetrahidrokanabinola saturu (turpmāk "THC saturs") kaņepju šķirnēs, un kas ļauj dalībvalstīm izmantot III pielikumā izklāstīto metodi.

3. Dalībvalsts kompetentā iestāde kārtro uzskaiti par konstatēto THC saturu. Šajā uzskaitē attiecībā uz katru šķirni iekļauj vismaz katra parauga THC saturu, kas izteikts procentos ar divām zīmēm aiz komata, izmantoto procedūru, veikto testu skaitu, norādi par parauga ņemšanas vietu un valsts līmenī veiktajiem pasākumiem.

4. Ja visu attiecīgās šķirnes paraugu vidējais THC saturs pārsniedz Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktā noteikto saturu, dalībvalstis nākamajā pieprasījumu gadā attiecībā uz konkrēto šķirni izmanto šīs regulas III pielikumā aprakstīto B procedūru. Minēto procedūru izmanto turpmāko pieprasījumu gadu laikā, ja vien visu attiecīgās šķirnes analīžu rezultāti neliecina, ka THC saturs ir zemāks par to, kāds noteikts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktā.

5. Ja otro gadu pēc kārtas visu attiecīgās šķirnes paraugu vidējais THC saturs pārsniedz Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktā noteikto saturu, dalībvalsts paziņo Komisijai lūgumu par atļauju aizliegt šādas šķirnes tirdzniecību saskaņā ar Direktīvas 2002/53/EK 18. pantu. Šādu paziņojumu nosūta, vēlākais, līdz nākamā pieprasījumu gada 15. janvārim saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 792/2009 (**). Sākot no nākamā pieprasījumu gada, par šķirni, attiecībā uz kuru iesniegts minētais lūgums, tiešos maksājumus attiecīgajā dalībvalstī saņemt nevar.

6. Šajā regulā "kaņepes, ko audzē kā starpkultūru" ir kaņepes, kas iesētas pēc konkrētā gada 30. jūnija.

7. Kaņepju kultūras vismaz 10 dienas pēc noziedēšanas turpina audzēt parastos augšanas apstākļos saskaņā ar vietējo praksi tā, lai varētu veikt šā panta piemērošanai vajadzīgās pārbaudes. Kaņepes, ko audzē kā starpkultūru, turpina audzēt parastos augšanas apstākļos saskaņā ar vietējo praksi vismaz līdz veģetācijas perioda beigām.

Tomēr dalībvalstis var atļaut novākt kaņepju ražu pēc ziedēšanas sākuma, taču pirms beidzas 10 dienu laikposms pēc noziedēšanas, ja inspektori norāda, kuras katra attiecīgā lauka reprezentatīvās daļas jāturpina audzēt vismaz 10 dienas pēc noziedēšanas, lai varētu veikt pārbaudi saskaņā ar III pielikumā noteikto metodi.

(*) Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīva 2002/53/EK par kopējo lauksaimniecības augu sugu šķirņu katalogu (OV L 193, 20.7.2002., 1. lpp.).

(**) Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīva 2002/57/EK par eļļas augu un šķiedraugu sēklu tirdzniecību (OV L 193, 20.7.2002., 74. lpp.).

(***) Komisijas 2009. gada 31. augusta Regula (EK) Nr. 792/2009, ar ko nosaka kārtību, kādā dalībvalstis Komisijai paziņo informāciju un dokumentus, kas pieprasīti, īstenojot tirgu kopīgo organizāciju, tiešo maksājumu režīmu, lauksaimniecības produktu veicināšanas pasākumus, kā arī režīmus, ko piemēro attālākajiem reģioniem un Egejas jūras nelielajām salām (OV L 228, 1.9.2009., 3. lpp.).";

2) regulas 24. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Ja lauksaimnieks deklarē tādu maksājumtiesību skaitu, kas pārsniedz viņa kopējo atbalsttiesīgo platību, kura deklarēta atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1307/2013 33. panta 1. punktam, maksājumtiesības vai maksājumtiesību daļu, kas daļēji pārsniedz attiecīgo atbalsttiesīgo platību, minētās regulas 31. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām uzskata par pilnībā aktivizētu. Tomēr maksājumu aprēķina, pamatojoties uz atbilstošo daļu no atbalsttiesīga hektāra.";

3) regulas 40. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmajā daļā pievieno šādu teikumu:

"Minēto laikposmu var noteikt valsts, reģionālā vai atbilstošā apakšreģionālā līmenī.";

b) panta 3. punktā pievieno šādu ceturto daļu:

"Platības, kurās vienu otrai blakus audzē dažādas kultūras, dalībvalstis var uzskatīt par platību, ko aizņem viena "jaukta kultūra", kā minēts šā punkta trešajā daļā, ja katra kultūra aizņem platību, kas ir mazāka par dalībvalstu noteikto minimālo lielumu, kurš minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punkta otrajā daļā.";

4) regulas 45. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Papuvē esošā zemē lauksaimnieciskā ražošana nenotiek. Dalībvalstis nosaka laikposmu, kurā zemei konkrētā kalendārā gadā jābūt atstātai papuvē. Minētais laikposms nav īsāks par sešiem mēnešiem. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta h) apakšpunkta, ekoloģiski nozīmīgas platības mērķim vairāk nekā piecus gadus papuvē esoša zeme saglabā aramzemes statusu.”;

b) panta 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

“4. Ainavas elementi ir lauksaimnieka rīcībā, un tie ir elementi, kas aizsargāti saskaņā ar LLVA 7, SMR 2 vai SMR 3, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 II pielikumā, un/vai viens vai vairāki šādi elementi:

a) dzīvžogi, kokiem apaugušas joslas vai rindā augoši koki;

b) atsevišķi augoši koki;

c) koku puduri, arī tādi, kuros ir koki, krūmi vai akmeņi;

d) dīķi. Tilpnes no betona vai plastmasas neuzskata par ekoloģiski nozīmīgām platībām;

e) grāvji, arī atklātas ūdensteces apūdeņošanas vai drenēšanas vajadzībām. Kanālus, ko norobežo betona sienas, neuzskata par ekoloģiski nozīmīgām platībām;

f) tradicionālie akmeņu iezogojumi.

Dalībvalstis var nolemt ainavas elementu atlasē iekļaut tikai tos, uz kuriem attiecas LLVA 7, SMR 2 vai SMR 3, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 II pielikumā, un/vai tikai vienu vai vairākus no pirmās daļas a)–f) apakšpunktā nosauktajiem elementiem.

Attiecībā uz dzīvžogiem, kokiem apaugušām joslām un rindā augošiem kokiem, kā arī grāvjiem, kas minēti, attiecīgi, pirmās daļas a) un e) apakšpunktā, platību, kas kvalificējama par ekoloģiski nozīmīgu platību, aprēķina, ņemot vērā platumu, kas nepārsniedz 10 metrus.

Attiecībā uz koku puduriem un dīķiem, kas minēti, attiecīgi, pirmās daļas c) un d) apakšpunktā, platību, kas kvalificējama par ekoloģiski nozīmīgu platību, aprēķina, ņemot vērā lielumu, kas nepārsniedz 0,3 hektārus.

Pirmās daļas d) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis var noteikt dīķu minimālo lielumu. Ja gar ūdenstilpi ir piekrastes veģetācijas josla, atbilstošo platību iekļauj ekoloģiski nozīmīgās platības aprēķinā. Ņemot vērā dabisko dīķu nozīmi dzīvotņu un sugu saglabāšanā, dalībvalstis var noteikt kritērijus, lai nodrošinātu to, ka dīķus uzskata par dabiski vērtīgiem.

Pirmās daļas f) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis, pamatojoties uz valsts vai reģionālām īpatnībām, nosaka minimālos kritērijus, tostarp augstuma un platuma limitus.”;

“5. Buferjoslas un laukmales var būt jebkādas buferjoslas un laukmales, tostarp buferjoslas gar ūdenstecēm, kas prasītas pie LLVA 1, SMR 1 vai SMR 10, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 II pielikumā, vai laukmales, kas aizsargātas saskaņā ar LLVA 7, SMR 2 vai SMR 3, kā minēts tajā pašā pielikumā.

Dalībvalstis buferjoslu un laukmaļu atlasē neaprobežojas tikai ar tām, kas prasītas saskaņā ar pirmajā daļā minētajiem savstarpējās atbilstības noteikumiem.

Ekoloģiski nozīmīgas platības noteikšanas vajadzībām dalībvalstis nosaka buferjoslu un laukmaļu minimālo platumu, kas nav mazāks par 1 metru. Piekrastes veģetācija gar ūdenstecēm tiek iekļauta ekoloģiski nozīmīgas platības aprēķinā. Buferjoslās un laukmalēs lauksaimnieciskā ražošana nenotiek.

Attiecībā uz buferjoslām un laukmalēm, kas nav prasītas vai aizsargātas saskaņā ar LLVA 1, LLVA 7, SMR 1, SMR 2, SMR 3 vai SMR 10, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 II pielikumā, platību, kas kvalificējama par ekoloģiski nozīmīgu platību, aprēķina, ņemot vērā platumu, kas nepārsniedz 20 metrus.”;

c) iekļauj šādu 5.a punktu:

“5.a Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 2. punkta otrās daļas otrā teikuma piemērošanas vajadzībām šā panta 4. un 5. punktā minētās platības uzskata par blakus esošām teritorijām vai elementiem, ja tie atrodas blakus ekoloģiski nozīmīgai platībai, kura ir tieši blakus saimniecības aramzemei.”;

d) panta 7.–10. punktu aizstāj ar šādiem:

“7. Attiecībā uz atbalsttiesīgo hektāru joslām gar mežmalām dalībvalstis var nolemt vai nu atļaut tajās lauksaimniecisko ražošanu, vai arī noteikt prasību, ka lauksaimnieciskā ražošana nenotiek, vai dot lauksaimniekiem abas iespējas. Dalībvalstis nosaka minēto joslu minimālo platumu, kas nav mazāks par 1 metru.

Lai platība būtu kvalificējama par ekoloģiski nozīmīgu platību, to aprēķina, ņemot vērā platumu, kas nepārsniedz 10 metrus, ja dalībvalstis nolemj atļaut tajās lauksaimniecisko ražošanu, un ņemot vērā platumu, kas nepārsniedz 20 metrus, ja dalībvalstis nolemj lauksaimniecisko ražošanu neatļaut;

8. Attiecībā uz platībām ar īsircimeta atvasājiem, kurās nelieto minerālmēslus un/vai augu aizsardzības līdzekļus, dalībvalstis izstrādā sarakstu ar sugām, kuras var izmantot šādu platību izveides mērķim, no saraksta, kas izveidots atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 2. punkta c) apakšpunktam, izvēloties sugas, kuras ir vispiemērotākās no ekoloģiskā viedokļa, bet neiekļaujot nepārprotami alohtonas sugas. Ja dalībvalstis atļauj minerālmēslu un/vai augu aizsardzības līdzekļu lietošanu, tās nosaka arī prasības attiecībā uz to lietošanu, paturot prātā ekoloģiski nozīmīgu platību mērķi aizsargāt un uzlabot bioloģisko daudzveidību.;

9. Platībās, ko aizņem starpkultūras vai zaļais segums, iekļauj platības, kas izveidotas saskaņā ar SMR 1 prasībām, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 II pielikumā, kā arī citas platības, ko aizņem starpkultūras vai zaļais segums, ar nosacījumu, ka tās izveidotas, galvenajā kultūrā izsējot dažādu sugu kultūraugu maisījumu vai pasējot zāli vai pākšaugus.

Dalībvalstis izveido izmantojamo sugu kultūraugu maisījumu sarakstu un valsts, reģionālā, apakšreģionālā vai saimniecības līmenī nosaka laikposmu, kurā jāsaglabā platības, ko aizņem starpkultūras vai zaļais segums, ja tās izveidotas, izsējot dažādu sugu kultūraugu maisījumu. Šis laikposms nav īsāks par astoņām nedēļām. Dalībvalstis var paredzēt papildu nosacījumus, jo īpaši attiecībā uz audzēšanas metodēm.

Platībās, ko aizņem starpkultūras vai zaļais segums, neiekļauj ziemāju platības, kuras apsēj rudenī, parasti ražas novākšanai vai noganišanai. Tajās neiekļauj arī platības, kurās izmanto līdzvērtīgas prakses, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 IX pielikuma I sadaļas 3. un 4. punktā.;

10. Platībās, ko aizņem slāpekli piesaistošas kultūras, lauksaimnieki audzē slāpekli piesaistošus kultūraugus, kas iekļauti dalībvalsts izveidotā sarakstā. Minētajā sarakstā iekļauj slāpekli piesaistošus kultūraugus, kurus dalībvalsts uzskata par tādiem, kas palīdz sasniegt bioloģiskās daudzveidības uzlabošanas mērķi, un tajā var iekļaut slāpekli piesaistošu kultūraugu un citu kultūraugu maisījumus ar nosacījumu, ka slāpekli piesaistošu kultūraugu sugas maisījumos ir pārsvarā. Minētie kultūraugi audzēšanas sezonā aug attiecīgajā platībā. Ievērojot to, ka slāpekli piesaistošas kultūras rudenī var radīt paaugstinātu slāpekļa izskalošanās risku, dalībvalstis var paredzēt papildu nosacījumus, proti, nosacījumus attiecībā uz audzēšanas metodi, jo īpaši ņemot vērā vajadzību sasniegt Direktīvas 91/676/EEK un Direktīvas 2000/60/EK mērķus.

Platības, ko aizņem slāpekli piesaistošas kultūras, neietver platības, kurās izmanto līdzvērtīgas prakses, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 IX pielikuma I sadaļas 3. un 4. punktā.”;

e) iekļauj šādu 10.a, 10.b un 10.c punktu:

“10.a Šā panta 2., 5. un 7. punkta piemērošanas vajadzībām “lauksaimnieciskā ražošana nenotiek” nozīmē to, ka netiek veikta lauksaimnieciska darbība, kas definēta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) punktā, neskarot prasības, kas noteiktas pie LLVA 4, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 II pielikumā. Ir atļautas darbības, kuru mērķis ir izveidot augsnes zaļo segumu bioloģiskās daudzveidības mērķiem, tostarp savvaļas puķu sēkļu maisījumu izsēšana.

Tomēr, atkāpjoties no prasības, ka ražošana nenotiek, 5. un 7. punkta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis var atļaut buferjoslās un laukmalēs, kā arī atbalsttiesīgo hektāru joslās gar mežmalām veikt pļaušanu vai noganīšanu bez ražošanas, ja josla arī turpmāk ir atšķirama no blakus esošās lauksaimniecībā izmantojamās zemes.

10.b Augu aizsardzības līdzekļu lietošana ir aizliegta visās platībās, kas minētas 2., 9. un 10. punktā, kā arī 7. punktā minētajās platībās, kurās veic lauksaimniecisko ražošanu.

10.c Platībām, kas minētas 9. punktā un izveidotas, galvenajai kultūrai pasējot zāli vai pākšaugus, šo aizliegumu piemēro no galvenās kultūras ražas novākšanas vismaz astoņas nedēļas vai līdz nākamās galvenās kultūras iesēšanai.”;

5) regulas 49. panta 3. punktā pievieno šādu daļu:

“Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām gados jaunais lauksaimnieks, kurš reāli un ilgstoši kontrolē juridisku personu, šā panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta nozīmē nav vecāks par 40 gadiem tajā gadā, kad attiecīgā juridiskā persona, kuru kontrolē gados jaunais lauksaimnieks, pirmo reizi iesniedz pieteikumu saskaņā ar pamata maksājuma shēmu vai vienotā platībmaksājuma shēmu.”;

6) regulas 53. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Gada maksājumu izsaka kā atbalsta apjomu uz vienību. Tas var būt viens no turpmāk minētajiem apjomiem vai, ja platība vai dzīvnieku skaits, par kuriem var pretendēt uz atbalstu, nepārsniedz šā punkta pirmajā daļā minēto noteikto platību vai noteikto dzīvnieku skaitu, apjoms, kas ietilpst diapazonā starp turpmāk minētajiem apjomiem:

a) attiecība starp pasākumam noteikto finansējuma apjomu, kas paziņots saskaņā ar šīs regulas I pielikuma 3. punkta i) apakšpunktu, un platību vai dzīvnieku skaitu, par kuru attiecīgajā gadā ir tiesības pretendēt uz atbalstu;

b) attiecība starp pasākumam noteikto finansējuma apjomu, kas paziņots saskaņā ar šīs regulas I pielikuma 3. punkta i) apakšpunktu, un noteikto platību vai noteikto dzīvnieku skaitu, kas minēts šā punkta pirmajā daļā.”;

7) regulas 64. panta 5. punktu svītro;

8) regulas 65. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta c) apakšpunktu groza šādi:

i) apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

“ii) to lauksaimnieku kopējo skaitu, kas ir atbrīvoti no vienas vai vairākām zaļās saimniekošanas praksēm, un šo lauksaimnieku deklarēto hektāru skaitu, to lauksaimnieku skaitu, kas ir atbrīvoti no visām praksēm tāpēc, ka viņi atbilst Regulas (EK) Nr. 834/2007 prasībām, to lauksaimnieku skaitu, kas piedalās mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā, to lauksaimnieku skaitu, kas ir atbrīvoti no kultūru dažādošanas pienākuma, un to lauksaimnieku skaitu, kas ir atbrīvoti no ekoloģiski nozīmīgās platības pienākuma, un attiecīgo hektāru skaitu, ko deklarējuši šie lauksaimnieki;”

ii) apakšpunkta vi) punktu aizstāj ar šādu:

“vi) to lauksaimnieku kopējo skaitu, kuri deklarējuši vides aspektā jutīgu ilggadīgo zālāju platības, vides aspektā jutīgu ilggadīgo zālāju hektāru kopējo skaitu, ko deklarējuši šie lauksaimnieki, vides aspektā jutīgo ilggadīgo zālāju noteikto hektāru kopējo skaitu un ilggadīgo zālāju hektāru kopējo skaitu platībās, uz kurām attiecas Direktīva 92/43/EEK vai Direktīva 2009/147/EK;”

b) pievieno šādu e) apakšpunktu:

“e) līdz katra gada 1. augustam – laikposmu, kas jāņem vērā, lai aprēķinātu dažādu kultūru īpatnību saskaņā ar šīs regulas 40. panta 1. punktu, kā arī ģeogrāfisko līmeni, kādā minētais laikposms noteikts.”;

- 9) regulas 67. panta 2. punktu svīturo;
- 10) pievieno III pielikumu, kura teksts ir izklāstīts šīs regulas I pielikumā.

2. pants

Grozījums Regulā (ES) Nr. 1307/2013

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 X pielikumu aizstāj ar tekstu, kas izklāstīts šīs regulas II pielikumā.

3. pants

Pārejas pasākumi

1. Atkāpjoties no 4. panta otrās daļas, dalībvalstis var nolemt dažus vai visus grozījumus, kas izdarīti ar 1. panta 3., 4. un 8. punktu, un attiecīgi arī grozījumu, kas attiecībā uz ekoloģiski nozīmīgas platības standarta elementiem izdarīts ar 2. pantu, piemērot atbalsta pieteikumiem, kuri attiecas uz 2017. kalendāro gadu.
2. Ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc šīs regulas stāšanās spēkā dalībvalstis paziņo Komisijai un informē lauksaimniekus par 1. punktā minēto lēmumu un ar to saistītajām izmaiņām paziņojumos, ko veic saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 65. panta 1.–4. punktu.

4. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

1. panta 3., 4. un 8. punktu un 2. pantu piemēro atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz kalendārajiem gadiem, sākot ar 2018. gada 1. janvāri.

1. panta 5. un 6. punktu piemēro atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz kalendārajiem gadiem, kuri ir pēc 2014. kalendārā gada.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 15. februārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

I PIELIKUMS

"III PIELIKUMS

Savienības metode $\Delta 9$ -tetrahidrokanabinola satura kvantitatīvai noteikšanai kaņepju šķirnēs**1. Darbības joma**

Šajā pielikumā izklāstītā metode ir paredzēta, lai noteiktu $\Delta 9$ -tetrahidrokanabinola (turpmāk "THC") saturu kaņepju (*Cannabis sativa* L.) šķirnēs. Vajadzības gadījumā šī metode ietver šajā pielikumā aprakstītās A vai B procedūras piemērošanu.

Metodes pamatā ir THC kvantitatīva noteikšana, izmantojot gāzu hromatogrāfiju pēc ekstrahēšanas ar piemērotu šķīdinātāju.

1.1. A procedūra

A procedūru izmanto, lai veiktu kaņepju produkcijas pārbaudes, uz ko norādīts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktā un Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 809/2014 (*) 30. panta g) punktā.

1.2. B procedūra

B procedūru izmanto gadījumos, kas minēti Regulas (ES) Nr. 809/2014 36. panta 6. punktā.

2. Paraugu ņemšana**2.1. Paraugi**

Paraugus ņem dienas laikā, ievērojot noteiktu sistēmu, lai nodrošinātu, ka paraugi ir attiecīgajam laukam reprezentatīvi, bet neņemot paraugus lauka malās.

2.1.1. A procedūra: no katra augs, kas atlasīts no attiecīgās šķirnes augošām kaņepēm, ņem 30 cm garu daļu, kurā ir vismaz viena sievišķā ziedkopa. Paraugus ņem laikposmā, kas sākas 20 dienas pēc ziedēšanas sākuma un beidzas 10 dienas pēc ziedēšanas beigām.

Dalībvalstis var atļaut paraugu ņemšanu laikposmā, kas sākas ziedēšanas sākumā un beidzas 20 dienas pēc ziedēšanas sākuma, ja no katras audzētās šķirnes tiek ņemti citi reprezentatīvi paraugi saskaņā ar pirmo daļu laikposmā, kas sākas 20 dienas pēc ziedēšanas sākuma un beidzas 10 dienas pēc ziedēšanas beigām.

No kaņepēm, ko audzē kā starpkultūru, ja sievišķo ziedkopu nav, ņem augs stublāja augšējos 30 cm. Tādā gadījumā paraugus ņem tieši pirms veģetācijas perioda beigām, kad redzamas lapu dzeltēšanas pirmās pazīmes, tomēr ne vēlāk kā prognozētā sala perioda sākumā.

2.1.2. B procedūra: no katra augs, kas atlasīts no attiecīgās šķirnes augošām kaņepēm, ņem augšējo trešdaļu. Paraugus ņem 10 dienās pēc ziedēšanas beigām vai – ja kaņepes audzē kā starpkultūru un tām nav sievišķo ziedkopu – tieši pirms veģetācijas perioda beigām, kad redzamas lapu dzeltēšana pirmās pazīmes, bet ne vēlāk kā prognozētā sala perioda sākumā. No divmāju šķirnēm ņem tikai sievišķo augu paraugus.**2.2. Parauga lielums**

A procedūra: paraugā ietilpst 50 augu daļas no katra lauka.

B procedūra: paraugā ietilpst 200 augu daļas no katra lauka.

Katru paraugu nebojātu ievieto auduma vai papīra maisiņā un nosūta uz laboratoriju analīžu veikšanai.

Dalībvalsts var noteikt, ka vajadzības gadījumā, lai veiktu atkārtotas analīzes, tiek ievākts otrs paraugs, ko glabā vai nu ražotājs, vai arī par analīžu veikšanu atbildīgā iestāde.

2.3. *Parauga žāvēšana un uzglabāšana*

Paraugu žāvēšanu sāk tik drīz, cik vien iespējams, un katrā ziņā 48 stundu laikā, un tajā izmanto jebkādu metodi, kurā temperatūra ir zemāka par 70 °C.

Paraugus žāvē, līdz tie sasniedz nemainīgu masu un mitruma saturs tajos ir no 8 % līdz 13 %.

Pēc žāvēšanas nebojātus paraugus glabā tumšā vietā temperatūrā, kas ir zemāka par 25 °C.

3. **THC saturs noteikšana**

3.1. *Analizējamā parauga sagatavošana*

Izzāvētos paraugus atbrīvo no stublājiem un sēklām, kas lielākas par 2 mm.

Izzāvētos paraugus samal, lai iegūtu pussmalku pulveri (izsijājas caur sietu ar 1 mm lielām acīm).

Pulveri var uzglabāt 10 nedēļas tumšā, sausā vietā temperatūrā, kas ir zemāka par 25 °C.

3.2. *Reāģenti un ekstrakcijas šķīdums*

Reāģenti:

— Δ^9 -tetrahidrokanabinols, tīrs hromatogrāfijai,

— skvalāns, tīrs hromatogrāfijai, izmanto par iekšējo standartu.

Ekstrakcijas šķīdums:

— 35 mg skvalāna uz 100 ml heksāna.

3.3. *THC ekstrakcija*

100 mg analizējamā pulverveida parauga iesver centrifūgas mēģenē un pievieno 5 ml ekstrakcijas šķīduma, kas satur iekšējo standartu.

Paraugu uz 20 minūtēm ievieto ultraskaņas vannā. To centrifugē piecas minūtes ar 3 000 apgriezieniem minūtē un pēc tam noņem centrifugātu – THC šķīdumu. Šķīdumu ievada hromatogrāfā un veic kvantitatīvo analīzi.

3.4. *Gāzu hromatogrāfija*

a) Iekārta:

— gāzu hromatogrāfs ar liesmas jonizācijas detektoru un inžektoru ar plūsmas dalīšanu vai bez tās,

— kolonna, kas piemērota kanabinoīdu atdalīšanai, piemēram, 25 m gara stikla kapilārā kolonna 0,22 mm diametrā, ar 5 % nepolāru fenilmetilsiloksāna fāzi.

b) Kalibrēšanas rindas

Vismaz trīs punkti attiecībā uz A procedūru un pieci punkti attiecībā uz B procedūru, ieskaitot punktus 0,04 un 0,50 mg/ml THC ekstrakcijas šķīdumā.

c) Eksperimenta apstākļi

Turpmāk minētie apstākļi ir sniegti kā piemērs attiecībā uz a) apakšpunktā minēto kolonnu:

— žāvēšanas skapja temperatūra 260 °C,

— inžektora temperatūra 300 °C,

— detektora temperatūra 300 °C.

d) Ievadītais tilpums: 1 μ l.

4. **Rezultāti**

Iegūtos rezultātus izsaka ar divām zīmēm aiz komata, norādot THC gramus uz 100 g analizējamā parauga, kas izžāvēts līdz nemainīgai masai. Piemēro pielaidi 0,03 g uz 100 g.

— A procedūra: viena noteikšanas procedūra vienam analizējamam paraugam.

Tomēr tad, ja iegūtais rezultāts pārsniedz Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktā noteikto limitu, analizējamajam paraugam veic otru noteikšanas procedūru, un par rezultātu uzskata abu noteikšanas procedūru rezultātu vidējo vērtību.

— B procedūra: rezultāts atbilst vidējai vērtībai, kas iegūta, veicot divas noteikšanas procedūras vienam analizējamajam paraugam.

(*) Komisijas 2014. gada 17. jūlija Īstenošanas regula (ES) Nr. 809/2014, ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, lauku attīstības pasākumiem un savstarpējo atbilstību (OV L 227, 31.7.2014., 69. lpp.).”

II PIELIKUMS

"X PIELIKUMS

46. panta 3. punktā minētie pārrēķina un svēruma koeficienti

Elements	Pārrēķina koeficients (m/koki uz m ²)	Svēruma koeficients	Ekoloģiski nozīmīga platība (ja piemēro abus koeficientus)
Papuvē esoša zeme (uz 1 m ²)	nepiemēro	1	1 m ²
Terases (uz 1 m)	2	1	2 m ²
Ainavas elementi:			
Dzīvžogi/kociem apaugušas joslas/rindā augoši koki (uz 1 m)	5	2	10 m ²
Atsevišķi augošs koks (uz vienu koku)	20	1,5	30 m ²
Koku puduri (uz 1 m ²)	nepiemēro	1,5	1,5 m ²
Dīķi (uz 1 m ²)	nepiemēro	1,5	1,5 m ²
Grāvji (uz 1 m)	5	2	10 m ²
Tradicionālie akmeņu iezogojumi (uz 1 m)	1	1	1 m ²
Citi elementi, kas nav uzskaitīti iepriekš, bet ir aizsargāti saskaņā ar LLVA 7, SMR 2 vai SMR 3 (uz 1 m ²)	nepiemēro	1	1 m ²
Buferjoslas un laukmales (uz 1 m)	6	1,5	9 m ²
Agromežsaimniecības hektāri (uz 1 m ²)	nepiemēro	1	1 m ²
Atbalsttiesīgo hektāru joslas gar mežmalām (uz 1 m)			
bez ražošanas	6	1,5	9 m ²
ar ražošanu	6	0,3	1,8 m ²
Platības ar īsircimeta atvasājumiem (uz 1 m ²)	nepiemēro	0,3	0,3 m ²
Apmēzotas platības, kas minētas 32. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā (uz 1 m ²)	nepiemēro	1	1 m ²
Platības, ko aizņem starpkultūras vai zaļais segums (uz 1 m ²)	nepiemēro	0,3	0,3 m ²
Platības, ko aizņem slāpekli piesaistoši kultūraugi (uz 1 m ²)	nepiemēro	0,7	0,7 m ²

46. panta 3. punktā minētie pārreķina un svēruma koeficienti, kas piemērojami elementiem, kuri iekļauti IX pielikuma III iedaļā uzskaitītajās līdzvērtīgajās praksēs

Līdzvērtīga ekoloģiski nozīmīga platība	Līdzīga standarta ekoloģiski nozīmīga platība	Pārreķina koeficients	Svēruma koeficients	Ekoloģiski nozīmīga platība (ja piemēro abus koeficientus)
1) Ekoloģiska zemes atstāšana atmatā (uz 1 m ²)	Papuvē esoša zeme	nepiemēro	1	1 m ²
2) "Buferjoslu" izveide (uz 1 m)	Buferjoslas un laukmales	6	1,5	9 m ²
3) Neapstrādātu buferjoslu un laukmaļu apsaimniekošana (uz 1 m)	Buferjoslas un laukmales	6	1,5	9 m ²
4) Lauku robežas, joslas laukā un gabali:				
Lauku robežas, joslas laukā (uz 1 m)	Buferjoslas un laukmales	6	1,5	9 m ²
Gabali (uz 1 m ²)	Koku puduri	nepiemēro	1,5	1,5 m ²
5) Ainavas elementu apsaimniekošana:				
Atsevišķi augošs koks (uz vienu koku)	Atsevišķi augošs koks	20	1,5	30 m ²
Rindā augoši koki (uz 1 m)	Dzīvžogi/kokiem apaugušas joslas/rindā augoši koki	5	2	10 m ²
Koku grupa/koku puduri (uz 1 m ²)	Koku puduri	nepiemēro	1,5	1,5 m ²
Dzīvžogi (uz 1 m)	Dzīvžogi/kokiem apaugušas joslas/rindā augoši koki	5	2	10 m ²
Piekrastes koku veģetācija (uz 1 m)	Dzīvžogi/kokiem apaugušas joslas/rindā augoši koki	5	2	10 m ²
Terases (uz 1 m)	Terases	2	1	2 m ²
Akmens mūri (uz 1 m)	Tradicionālie akmeņu iežojumi	1	1	1 m ²
Grāvji (uz 1 m)	Grāvji	5	2	10 m ²
Dīķi (uz 1 m ²)	Dīķi	nepiemēro	1,5	1,5 m ²
6) Kūdrainas vai mitras aramzemes augsnes saglabāšana zem zālājiem (neizmantojot mēslojumu un augu aizsardzības līdzekļus) (uz 1 m ²)	Papuvē esoša zeme	nepiemēro	1	1 m ²
7) Audzēšana aramzemē notiek, neizmantojot mēslojumu un/vai augu aizsardzības līdzekļus, zemi neapūdeņojot un divus gadus pēc kārtas nesējot vienu un to pašu kultūraugu (uz 1 m ²)	Platības ar īscirtmeta atvasājumiem; joslas gar mežmalām, kurās notiek ražošanas; platības, ko aizņem slāpekli piesaistošas kultūras	nepiemēro	0,3 0,7 slāpekli piesaistošām kultūrām	0,3 m ² 0,7 m ²
8) Aramzemes pārveidošana par ilggadīgiem zālājiem (uz 1 m ²)	Papuvē esoša zeme	nepiemēro	1	1 m ² "